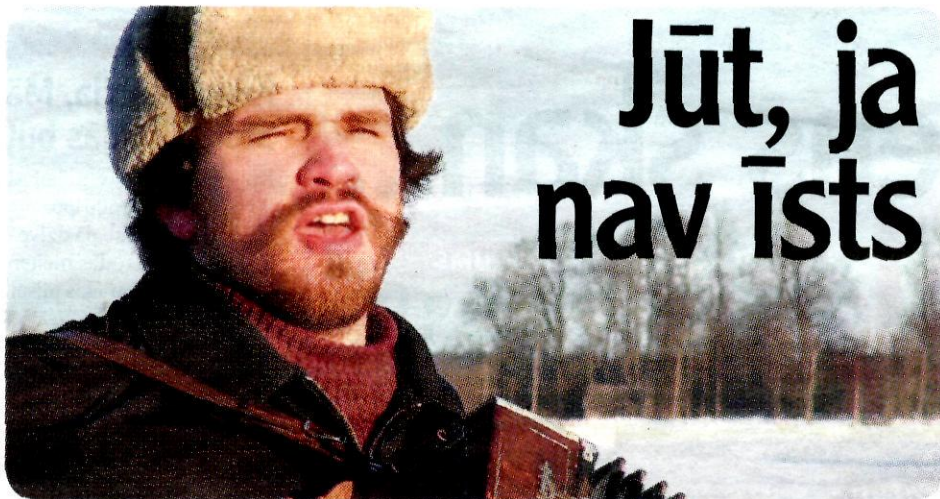

Ansis Ataols Bērziņš jau 15 gadus ir pazīstams kā folkloras kapelas "Maskačkas spēlmaņi" vadītājs, tomēr līdztekus tam viņš ir arī diplomēts matemātiķis, pieredzējis programētājs, RTU pētnieks, saimnieks savā lauku saimniecībā, sabiedriska darbinieks, tāpat arī etnogrāfijas pētnieks un tautas mantojuma apzinātājs, dažādu godu muzikants un dziesmu autors.

REKLĀMFOTO

Jūt, ja nav īsts

■ AIJA KAUKULE

Par mūziku Ansis tēlaini saka kāda vijolnieka, ar kuru reiz Kijevā uz ielas saspēlējies, vārdiem – es to vienkārši

mīlu. "Maskačkas spēlmaņu" sastāvā nospēlēti neskaitāmi koncerti, godi, pabūts folkloras festivālos ārpus Latvijas, ieskaņoti četri albumi, pēdējais no tiem – "Līpa kust"

– iznāca 2009. gadā.

Jau pirms gada Ansis pirmoreiz publicējis paša radītu dziesmu – "Babeņa", lai arī autordziesmas viņa krājumā bijušas jau vairāk nekā des-

mit gadus. "Babeņa" pašlaik sastopama arī Latvijas šlageraptaujas pavasara posma dziesmu rindā, kā arī klausāma "Latgolys radeja" viļņos. Kā stāsta dziesmas autors, "Babeņa", tāpat kā citas viņa dziesmas, tapusi pēc personiska pārdzīvojuma – tajā atainoti sāpīgie mirkli, kas piedzīvoti, autoram braukājot etnogrāfiskajās ekspedīcijās laukos un vērojot, kā turienes vecākā gadagājuma ļaudis pamazām izmirst, bet līdz ar viņiem pagaist arī vecā sadzīve, ēkas, valodas izloksne, atmiņas, dzīvesziņa.

Muzikants piekrīt – paša dziesmas top skumīgākas nekā "Maskačkas spēlmaņu" lustīgie gabali. "Maskačkas spēlmaņos" spēljam tikai tautas mūziku, bet paša dziesmas rodas no individuāla pārdzīvojuma."

Sogad agrā pavasarī kopā ar režisoru un operatoru Pēteri Tidriķi Ansis uzņēma arī "Babeņas" videoversiju, kuras kadri filmēti bijušā Preiļu rajona Rudzātu un Galēnu pagastā, kā arī Rīgā. Oficiāla iepazīstināšana ar to notiks 30. aprīlī Nacionālajā bibliotēkā, Latgales Studentu centra muzikāli dzejiskās pēcpusdienas "Agrais pavasars" ietvaros.

Muzikants apstiprina, ka viņa autordziesmas varētu tapt izdotas blīvplātē.